

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Grønland om pant.

(Lovforslaget (nr. 117) findes i tillæg A. sp. 2363, fremsættelsen i tidenden sp. 1914).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Thomas Have: Det af den højtærede Grønlandsminister her fremsatte lovforslag for Grønland om pant kan betragtes som et første skridt henimod en tinglysningsordning som den, der i øvrigt er gældende i det øvrige land. Baggrunden for lovforslaget er jo et ønske om at gøre private låneinstitutioner mere interesserede i at give lån specielt til fremme af erhvervsformål i Grønland. Der er grund til at glæde sig over, at den erhvervsmæssige udvikling i Grønland nu har ført med sig, at der er et stigende ønske om ikke alene at kunne opnå tillægslån, som hidtil har været ydet af staten, men også et ønske om at kunne opnå lån til driften af erhvervsvirksomheder.

Der er jo allerede et vist privat lånemarked under udvikling i Grønland, og med den udsigt, der er til betydelig vækst i antallet af aftaler om sikkerhedsstillelse, vil behovet for, at sådanne aftalers indbyrdes rækkefølge kan komstatere gennem offentlige myndigheders medvirken, jo være stigende.

Med det foreliggende lovforslag tilsigter Grønlandsministeren at sikre, at såvel offentlige som private lån for fremtiden skal kunne registreres for at nyde fortrinsret over for kreditorforfølgning. Långiverne får således en mulighed for at sikre sig imod, at ukendte panterettigheder kan forringe deres stilling.

Man kan måske rejse det spørgsmål, om der ikke i forbindelse med denne lovgivning bør gøres et stykke oplysningsarbejde, for at befolkningen helt kan forstå registreringens betydning. Det må jo være lovens sigte ikke alene at yde beskyttelse for långiverne, men også at beskytte låntagerne imod udnyttelse. Jeg har forstået på ministerens fremsættelsestale, at der allerede siden 1961 har været påbegyndt en forsøgsvis registrering af rettigheder over fast ejendom og løsøre inden for Godthåb retskreds, og jeg forstår, at ministeren

nu mener det forsvarligt at gå dette skridt videre.

Da lovforslaget er udarbejdet af det grønlandske lovudvalg og tiltrådt af Grønlands landsråd i dets ordinære samling i 1966, kan jeg meddele, at jeg kan medgive lovforslaget mit partis støtte med anbefaling af dets hurtige gennemførelse her i tinget.

From: Dette lovforslag er jo den skinnbarlige jura, og jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt, om også det må undergå en behandling i et udvalg. Men jeg takker ministeren for fremsættelsen. Det er et led i normaliseringen af erhvervslivet på Grønland, og jeg synes også, det er en forudsætning for en normal finansiering. Det hele ville have været noget lettere, om der havde eksisteret en egentlig matrikulering i Grønland; men jeg synes, man her har fundet en meget heldig udformning som et overgangsled til en mere normal pantsætning og dens retsvirkninger. Nu må jeg igen rose ministeren!

Hindkjær Pedersen: Forslag til lov for Grønland om pant er det første skridt imod en tinglysningsordning, og det er meget interessant at se, hvor enkelt en sådan lov kan formes — før man begynder at lappe for meget på den. Baggrunden er oprettelsen af private låneinstitutioner. Jeg ved ikke, om det er et eller flere institutioner, der er oprettet deroppe, men jeg har hørt, at det er meget store pengemidler, der allerede er indbetalt, og så er det rimeligt, at man prøver på at beskytte de panthavere, som sidder og låner penge i banken. Jeg vil gerne også henlede opmærksomheden på nødvendigheden af en matrikulering i Grønland, sådan at der kan komme ordnede forhold også på dette område.

Vivike: Vi kan støtte lovforslaget. Det betegner en naturlig udvikling på Grønland. Nu har vi fået den første form for bankvæsen, og derfor er det nødvendigt, at vi får en lov om pant.

Men man kan rejse det spørgsmål, om vi ikke fremtidig skulle prøve på at få gennemført tanken om en postsparebank i Grønland. Det er jo en praktisk bankform, som måske nok er mere praktisk i Sverige end i Danmark, selv om den også kan være